Химн на училището

Училището кацнало на хълма
е красота, и вяра, и надежда.
Засмяно в своята каменна премяна
то ни привлича, с обич ни отглежда.

Обърнато е към морето родно,
изпълнено е с много изненади
и като него е безбрежно синьо
с цвета небесен на мечтите млади.

Прекласям се пред твойта красота
и коленичил аз ти се заричам,
че вечно ще остана в таз земя
и винаги безкрай ще те обичам!

Ерсин Исмаилов VIII [б] клас 2010 г.

Училище

Училище, наше любимо
навършваш ти 150 години!
Да ти е честит юбилея!
А сякаш че било е вчера!
Век и половина ти приютяваш
чисти, невинни детски души.

Знания, обич, милувка даряваш,
за да те има, за да бъдеш Ти.
Тук в коридорите светли, просторни
детски смях, весела песен ехти.
И си ни като майчица родна.
Гордост и мъдрост. Надежда си ти.

Ралица Йорданова VII [а] клас 2010 г

За морето с обич

Морето за мен е извор на красота, защото щом се вгледам в него, то ме кара да обичам, да съм тъжен или пък да съм бодър. При различните сезони морето изглежда различно. То променя цвета си - ту прозрачно и бистро, ту тъмносиньо. Най - обичам да се разхождам при залез слънце, за да мога да се насладя на красотата му и да видя как пурпурното слънце се скрива зад хоризонта. Аз мисля, че морето не е само място за отдих и къпане през лятото. За мен то е най - голямата красота на тоя свят. За това обичам да стоя там на брега и да се наслаждавам на хубавата гледка. Според мен няма кътче, по - красиво от брега на морето, защото аз съм израстнал в черноморски град, както и поетът Радостин Мирков посветил едни от хубавите си стихове на морето.

Какво ме връща при морето
сред сините вълни и вечността,
дали дъхът, дали сърцето
желаят да се върна на брега.

Петър Обретенов VIII клас 2000 г.

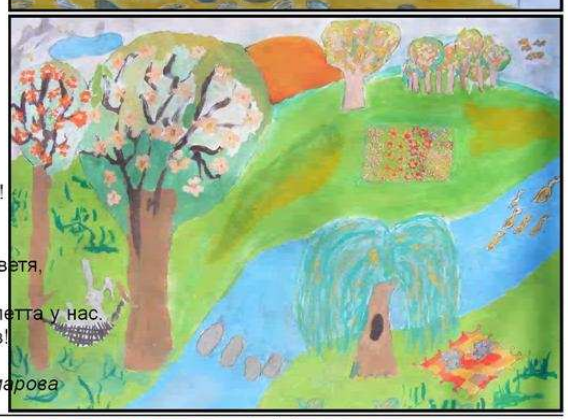

Пролет

Славеят пее ли пее,
слънцето грее ли грее,
фонтана се лее ли лее.
Това си е така през пролетта!
А малките деца,
си хвърлят дебелите палта.
Тогава цъфват и красивите цветя,
кокичета бели,
лалета червени, обичам пролетта у нас.
Очаквам аз да стана водолаз!

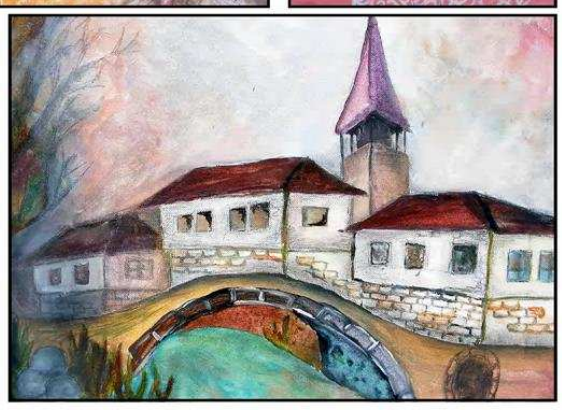
Стефани Аспарухова Кръчмарова III кл. 2000 г.

България

Изгрява слънцето и топло позлатява и росните жита, и мократа морава,
и сводът тръпне - син от утрешния хлад.
Аз се връщам в спомените си назад.
България е красота, море, загадка, ухайни рози, планини и тръпка сладка.
Как въздухът е свеж!
В миг птица прелети и ясно виждаш ти по гладката вода се плъзва сянка птица.
Това е тя! И много я обичам!

Светлозара Данева VIII [б] клас 2010 г.

20 години СИП “Изобразително изкуство”

Валентин Шалтев

В своята книга "Цивилизацията", Кенет Кларк развива теорията за насочеността и променливите компоненти на човешкото поведение, както и връзката между битие и култура. Пак там се засяга и въпроса за морала, общественото поведение, хуманните ценности и как чрез визуализиране на поведението ни през времето, се постига животоописание на общества и народи, живели много преди нас. Те се оказват неочаквано близки до нашите "размисли и страсти" и ако искаш да разбереш как са живели хората, чети Омир, а ако искаш да разбереш, какво са знаели , чети Архимед. Двадесет години СИП "Изобразително изкуство" е достатъчно дълъг период, за да се направи една по - задълбочена равносметка на случилото се, опит да се даде приблизително вярна оценка на това, което ни събира и разделя с предходното време. В този период работихме по няколко интересни проекта, един от които "Знаци" (1997), развиващ идеята, че всеки земен образ има аналог в нашето въображение и това е основната му характеристика. Събирането на икони и графични отпечатъци в една експозиция и тълкуването на нейната вътрешна сила и смисъл бе практическата му реализация. Идеализирането на образа винаги спомага за неговото запомняне и го освобождава от излишните условности. Детското мислене пък винаги започва от знаци и в последствие се обогатява с характеристика.Това е една взамозависимост, която се трупа с напредването обществения опит и познания за околния свят. Вторият проект се създаде с идеята децата сами да илюстрират това, което ги вълнува и така се роди "Цирк дойде" (1998), това даде възможност да се илюстрираме текста и освободи визуалното им мислене. На следващата стъпка бе илюстрациите на "Три вероятни истории" (1999) една книжка за историята на град Балчик под рецензентството на к.и.н. Марин Димитров. Натрупали вече опит в илюстративното мислене и повлияни от развилата се по това време дискусия върху книгата на Уилям Райън и Уолтър Питман Уайт се роди "Хроника на едно пътуване" (2000 г.) идеята за всемирния потоп и вероятността това да се е случило в акваторията на Черно море под ръководството на известният океанолог Професор Петко Димитров. Така натрупаният опит и полезни знания от цяло едно поколение ученици от пети до осми клас спомогна и част от тях сега учат архитектура, други - вътрешен дизайн и др. Акселерацията на поколенията обаче е видим факт и ако рисуването е смятане наум, то определено визуализирането на образа и предаването формата му върху белия лист просперира в един нов вид, много по-точна и акуратна изразност. Така настоящата изложба два възможност за изява на поколения работили в групата и ако едните са работили в областта на илюстрацията, а новите в областта на изящното изкуство, то тази среща дава възможност за изява на един вид разностранни таланти. Всеки от експонатите на живописната експозиция е заявка за свое свеотоусещане на вече изградена личност. Именно това е натрупване е заявка за реализация, защото то е непоколебимо и категорично, както цвят, форма и композиция. Трупат се търсения, но личността е формирана, а посоката зависи само от постоянството и съчетанието от житейски и волеви характеристики. Талантът има свой закони и развитие, често в противовес с рационалните ни представи за просперитет,често пъти и напук на заобикалящият ни свят. Пътят му не винаги е осеан с лаври, но винаги дава резултати.

“Буря” - Стефани Колева - 15 год.